

2. Weerspreuken en Weerheiligen. *****

Op zondag 14 februari laatstleden kregen we een weerman op bezoek. De bedoeling was: aan de hand van de naamdag der heiligen, het medegaande en poepasselijke weer te voorspellen. 't Moet zijn dat hij er toch iets van kende, want hij had voor een stralend weertje gezorgd, zodat we ons ietwat verongelijkt voelden en liever een flinke wandeling hadden gemaakt. We zijn toch maar gebleven en hadden daarover naderhand geen spijt.

Onze geëerde spreker, Guido Vermeulen, koster-organist en dus nog alle dagen van nabij betrokken met de heiligen hierboven, liet evenwel doorschemeren toch maar meer vertrouwen te hebben in de heilige weerman van de BRT, hoewel hij ook de weerspreuk kende: "Geloofst ge in Pien, ge zijt gezien!"

In de oude weerspreuken zit ook heel wat waars en er ligt een eeuwenoude ervaring en observatie in besloten. Het is evenzeer waar dat als men over witte Kerstmis spreekt, het best mogelijk is dat er op dit tijdstip sneeuw ligt.

Een veel bekend en oud thema werd ook aangeraakt, namelijk de lotsdagen. Die dagen die over een langere periode weervoorspelers zijn. Er zijn er trouwens heel wat. Denken we maar aan Kerstmis, Nieuwjaar, Pasen, Midzomer of Sint-Jan, St.-Mathijs, St.-Maarten, St.-Silvinus e.a.m. Deze laatste naam geeft de spreker wel op in zijn Almanak, maar in functie van wat, laat hij ons in het ongewisse. Evenwel leert hij ons dat Sint Silvinus op Ter Doest bij Brugge zou geboren zijn in de zevende eeuw en overleden is als bisschop van Terenburg in 718. Wij betwijfelen ten zeerste of zijn geboorteplaats wel de juiste is. Te Lissewege werden en worden er geen heiligen geboren, alleen maar... mensen.

Het tweede luik van deze spreekbeurt was een diamontage die ons zeer gedetailleerd de miniaturen te zien gaf uit het Brevarium Grimand:

Uit het publiek kwam er een doodgewone opmerking, maar die ons toch even bezig hield. Op het miniatuur te zien: een melkende vrouw die volgens de stem uit het volk, aan de verkeerde kant van de koe zat, dus haar linkerzijde gericht naar de kop van het dier.

Inderdaad herinner ik me niet ooit iemand zò te hebben zien zitten; wel aan de andere flank, dus rechts. Volgens mij en anderen, heeft dit geen belang en kan er geen sprake zijn van tegendraads. Kan het zijn dat men vroeger linkszat en deze gewoonte veranderde in latere tijd?

Op een ander miniatuur uit dezelfde periode, zat de melkster ook links. Evenwel zat daarnaast een vrouween schaap te melken en die zat rechts. Was dit voor de pose? Op een miniatuur uit het Brevarium Mayer v. d. Bergh zit de melkster ook links. Bij Pieter Brueghel, reeks Multifarium nr 11, zit ze rechts. Op het schilderij van Jan Fr. Legillon "De Stal" uit het Groeningemuseum in Brugge, zit ze ook rechts. Bij schilder Jan Cuyp "Landelijk Tafereel", zelfde museum, eveneens rechts. In het Gruuthuuseum, Delftse faïence 18e eeuw, twee beeldjes: melkende boer en boerin; de boer zit rechts, de boerin links. Voor de pose?

Wat later was er een levendige gedachtenwisseling over bakovens en het bouwen ervan. Onze voordrachtgever heeft daarover heel wat bijgeleerd, gezien onze mensen daarin heel beslagen leken te zijn. Ons medelid Pol Danneels heeft indertijd zelf bakovens gebouwd; en onder de aanwezige dames bleken er te zijn, die zelf nog ovenpaal en loete hebben gehanteerd.

Nogmaals bleek het een uiterst vruchtbare en interessante vergadering, bijgewoond door een 35-tal belangstellenden. Hartelijk dank aan onze spreker ... en tot ziens Custos!

G. V.

\$ \$ \$

3. Over de Neogotiek. *****

Voordracht te Knokke,
28 maart 1982.

Op deze vijfde zondag van de vasten, was de atmosferische toestand aan de magere kant: potdicht door de mist. Maar de leden van de Sint-Guthagokring vonden toch hun weg en belanden veilig in de parochiezaal, hoewel de volgende deur eens deze was van een plezant gasthof.

De heer Daniël Sabbe, professor te Leuven, leidde de aanwezigen ernstig binnen in de geschiedenis van de Neogotiek.